

دفاع از ابوهریره رضی الله عنه

[در جواب پیروان عبداللہ بن سبا و مستشرقین]

نویسنده: ابوشکر مسلم

بر اساس منابع اهل سنت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*مثال کسانی که به سیدنا ابوهریره رضی الله عنه زبان درازی میکنند:

*مثال اینکه: طرف آسمان تف کنند ، ودوباره تف ایشان بر دهن

شان بی افتد*

این کتاب را تقدیم مینمایم به دوستداران یاران باوفای رسول الله ﷺ

- *مقدمه ۶
- *جدول احادیث روایت شده از ابوهریره رضی الله عنه در کتب احادیث ۷
- *معرفی ابوهریره رضی الله عنه ۸
- *دفاع الله جل جلاله از ابوهریره رضی الله عنه و رفقاییش ۸
- * (۱) دفاع رسول الله صلی الله علیه وسلم از ابوهریره رضی الله عنه ۱۰
- * (۲) دفاع رسول الله صلی الله علیه وسلم از ابوهریره رضی الله عنه ۱۱
- *دیدگاه مسلمانان در مورد ابوهریره رضی الله عنه ۱۲
- *چرا با ابوهریره دشمنی دارند؟ ۱۵
- *امام ذهبی در مورد ابوهریره رضی الله عنه میگوید ۲۷
- *کتب تاریخ یکه از ابوهریره دفاع کرده و از وی احادیث نقل میکنند ۲۷
- *چرا ابوهریره رضی الله عنه زیاد روایت کرده است ۳۰

- * چرا به ابوهریره ، ابوهریره میگوییم؟* ۳۴
- * مادر ابوهریره رضی الله عنه* ۳۴
- * ابوهریره رضی الله عنه چگونه مسلمان شد* ۳۵
- * مدت زندگی ابوهریره با رسول الله صلی الله علیه وسلم* ۳۸
- * استادان ابوهریره رضی الله عنه* ۳۸
- * شاگردان ابوهریره رضی الله عنه* ۳۸
- * لست کوتاهی از شاگردان ابوهریره رضی الله عنه* ۳۹
- * صفات ابوهریره رضی الله عنه* ۲۷
- * چرا ابوهریره حافظه ی قوی داشت؟* ۳۵
- * ابوهریره بر شما سبقت کرد* ۳۶
- * ابوهریره درهمه موارد با رسول الله صلی الله علیه وسلم* ۳۷
- * خدمت ابوهریره رضی الله عنه به مسلمانان* ۴۰

- * ابوهریره رضی الله عنه از مفتیان صحابه و باقی امت مسلمة* ۴۱
- * تقوی ابوهریره رضی الله عنه* ۴۲
- * محبت ابوهریره با رسول الله صلی الله علیه وسلم* ۴۴
- * آمین گفتن رسول الله صلی الله علیه وسلم به دعای ابوهریره* ۴۵
- * ابوهریره خارج چشم مستشرقین و رافضیه و مبتدعین* ۴۹
- * چه ضرورت داریم که عیب ابوهریره را بگیریم؟* ۴۸
- * ابوهریره خاطر ما خود را گرسنه ساخت ، اما ما چه کردیم در حق وی!* ۶۱
- * وفات ابوهریره رضی الله عنه* ۶۳
- * خلاصه ی بحث* ۶۴

مقدمه

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله صلى الله عليه وسلم وبعد:

کتابی را که در دست دارید در دفاع از صحابی گرانقدر* ابوهریره رضی الله عنه* نوشته شده است ، در مورد این صحابی گرانقدر کتابهای بی شماری نوشته شده و این رساله ی کوچک خلاصه ی از آنها بوده است ، اگر چه برای شخص مسلمان که اسمی از یاران رسول الله صلى الله عليه وسلم برسد باید فوراً باادب کامل و تام رضی الله عنه گفته واز آنها سپاس گذار باشد ، ولی عده ی جاهل و حسد گر که بوئی از علم نبرده اند و میخواهند بینی خمیری برای مستشرقین و روافض بسازند بالای صحابی گرانقدر* ابوهریره* زبان درازی میکنند ، اگرچه شخصیت ابوهریره برای جهان اسلام نمایان است ، ولی من جهت جواب دادن برای مستشرقین بازهم کوشش خویش را نموده ام که دفاع وی را که علماء گذشته نموده بودند و بنده شاگرد علماء دفاع آنها را تازه نموده و جوابی داده باشم برای مخالفین سیدنا ابوهریره ، واز الله سبحانه و تعالی طلب رضایش را به سبب نوشتن این رساله مینمایم.

احادیث روایت شده از ابوهریره رضی الله عنه در کتب احادیث

شماره	نام کتاب	تعداد احادیث
۱	صحیح البخاری	۹۳ بدون مکرر
۲	صحیح مسلم	۱۹۰ بدون مکرر
۳	سنن ابی داود	۵۰۵ مکرر
۴	سنن ترمذی	۹۰۸ مکرر
۵	سنن نسائی	۵۲۵ مکرر
۶	سنن ابن ماجه	۶۰۶ مکرر
۷	مسند احمد	۳۸۴۸ بدون مکرر
۸	موطا	۲۲۱۸ مکرر
۹	مستدرک	۵۵۴ مکرر
۱۰	سنن الکبری	۱۷۵۸ مکرر
۱۱	کنز العمال	۳۰۷۸ مکرر
۱۲	ریاض الصالحین	۲۹۵ بدون مکرر
۱۳	صحیح ابن خزمه	۳۷۹ بدون مکرر

مجموعاً بدون مکرر روایات ابوهریره رضی الله عنه [۵۳۷۴]

نتیجه: این همه کتب حدیث از ابوهریره حدیث روایت کرده اند بدون اینکه بر ابوهریره طعنه بزنند ، ویاعیی از او بگیرند [مُوتُوا بِعَيْظِكُمْ]

معرفی ابوهریره رضی الله عنه

ابوهریره رضی الله عنه را همه می‌شناسند و از سیرت و سلوک او بهتر خبر هستند ، شیخ بزرگوارم* شیخ علامه سردار ولی ثاقب حفظه الله* CD دارد که چند بخش است از ۸-صبح الی ۱۲- ظهر چند روز در مورد سیرت ابوهریره سخنرانی نموده است_ به یوتوب مراجعه کنید_

● لیکن به نوبه ی خود من نیز صحابی بزرگوار را معرفی مختصر مینمایم:

« او عبدالرحمن بن صخر از فرزندان ثعلبه بن سلیم بن فهم بن غنم بن دوس یمانی است ، از قبیله دوس بن عدنان بن عبدالله بن مالک بن نصر و او سنوءه بن ازد است ، ازد از بزرگترین و معروف ترین قبیله های عرب است ، که به ازد بن غوث بن نبت بن مالک بن کهلان از عرب های قحطانی منسوب است.

دفاع الله جل جلاله از ابوهریره رضی الله عنه ورفقاییش

الله جل جلاله در آیات زیادی اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم (که ابوهریره فقیه و مفتی آنها بود) در قرآن ذکر نموده که به چندی آن اشاره میکنم [سوره آل عمران آیه ۱۵۹ ، سوره انفال آیه ۶۲ ، سوره انفال آیه ۶۳ ،

سوره انفال آیه ۶۴ ، سوره انفال آیه ۷۲ ، سوره توبه آیه ۱۰۰ ، سوره توبه آیه ۱۷۷ ، سوره توبه آیه ۱۱۸ ، سوره توبه آیه ۱۰۳ ، سوره نور آیه ۲۶ ، سوره احزاب آیه ۶ ، سوره احزاب ۵۳ ، سوره فتح ، آیه ۱۸ ، سوره فتح آیه ۲۹ ، سوره حشر آیه ۸-۹-۱۰.]

« از جمله آیاتی که شامل همه اصحاب است (از ابوهریره شروع تا آخرین صحابه) آیه ۲۹ سوره فتح است { مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ } (محمد فرستاده ی الله است ، و کسانی که با او هستند در برابر کافران تند و سرسخت و نسبت به یکدیگر مهربان و دلسوزند).

و از جمله آیاتی که در آخر نازل شده است این آیه میباشد: { لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ } (التوبه: ۱۱۷) (مسلم الله رحمت خود را شامل حال پیامبر و مهاجران و انصار ، که در زمان عسرت و شدت (در جنگ تبوک) از او پیروی کردند ، نمود ؛ بعد از آنکه نزدیک بود دلهای گروهی از آنها ، از حق منحرف شود (و از میدان جنگ بازگردند) ؛ سپس الله توبه آنها را پذیرفت ، که او نسبت به آنان مهربان و رحیم ، است.

پس ابوهریره یکی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم است که پاداش صحابی بودن به او میرسد و همان عدالتی که قرآن برای اصحاب بیان داشته است شامل او نیز میشود. و او افتخار پذیرفتن دعوت و هجرت کردن به سوی الله و پیامبر صلی الله علیه وسلم را داراست چون او قبل از فتح مکه هجرت نمود، و همچنین زیر پرچم رسول الله صلی الله علیه وسلم جهاد کرد و پاداش جهاد را نیز دریافت کرده است، و همچنین به خاطر حفظ حدیث پیامبر صلی الله علیه وسلم و رساندن آن به دیگران مستحق پاداش است.

*** (۱) دفاع رسول الله صلی الله علیه وسلم از ابوهریره رضی الله عنه ***

ابوهریره رضی الله عنه میگوید: برای من رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت از کدام قبیله هستی؟ در جواب فرمودم: از قبیله دوس هستم، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: در مردم دوس هیچ بهتری از (تورا) ندیدم. سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۱.

جالب است کسی را که خود رهبر شریعت و سخنگوئی اسلام تعدیل کرده و از آن به خوبی یاد میکند، عده ای که قول شان مثل بول شان است ابوهریره فقهی و محدث و حافظ را با علم (چند ثانیه ای) خویش جرح میکنند.

* (۲) دفاع رسول الله صلی الله علیه وسلم از ابوهریره رضی الله عنه *

رسول الله صلی الله علیه وسلم از امت خویش دفاع میکند ، و ضربه محکمی بر مرتدین و رافضیه و مستشرقین میزند ، رسول الله صلی الله علیه وسلم از کسی دفاع میکند که وی را الله دفاع کرده است و آن کسی نیست جزء ابوهریره یمنی رضی الله عنه.

* عن أبي سعيد الخدري* رضي الله عنه: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أبو هريرة وعاء من العلم " حديث صحيح. _ سير اعلام النبلاء _

* رسول الله صلی الله علیه وسلم* در مورد ابوهریره رضی الله عنه میگوید: ابوهریره ظرفی از علم است.

« کسی را که رهبر شریعت اسلام (محمد صلی الله علیه وسلم) تعدیل کرده و وی را ظرفی از علم بگوید پس برای کسی که زره ی از ایمان و اسلام در وجود او باشد زبان درازی نکرده و در میان تمام صحابه کرام اهمیتی خاصی به (ابوهریره رضی الله عنه) قائل میباشد ، و این برای کسیکه از اسلام بوی برده باشد و روزی مکتب اسلام را مورد مطالعه قرار داده باشد.

دیدگاه مسلمانان درمورد ابوهریره رضی الله عنه

مسلمانان دیدگاهی ندارند در مورد ابوهریره مگر اینکه ابوهریره [: امام فقهی ، مجتهد ، حافظ ، صحابی رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوهریره دوسی "یعنی" سردار حفاظ وثابت قدم (درعلم حدیث ودین) بوده واحترام آن بالای زن ومرد مسلمان واجب بوده است]

رسول الله صلی الله علیه وسلم درمورد ابوهریره فرمود: ابوهریره ظرفی از علم است.

ونیز رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: سوگند به کسیکه جان محمد صلی الله علیه وسلم در دست اوست از آنجا که به شدت به علم علاقمند هستی می دانستم که تو از اولین کسی از امت من هستی که مرا در مورد آن میپرسی_مسند احمد ج ۱ ص ۲۰۸.

اعمش میگوید: ابوهریره حافظ ترین صحابه بود.

سعید بن الحسن میگوید: هیچ کسی از یاران رسول الله صلی الله علیه وسلم به اعتبار کثرت روایت حدیث مقدم تر بالای ابوهریره نبوده اند.

امام شافعی میگوید: ابوهریره حافظ ترین فرد در روایت حدیث در زمانش بوده است.

عبدالله بن شقیق میگوید: که ابوهریره رضی الله عنه فرمود: هیچ کسی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم حافظ تر نسبت به خود ندیدم.

سفیان بن عیینه میگوید: ازوهب بن منبه از برادر همام روایت است که فرمودند شنیدیم از ابوهریره که میگفت: هیچ کسی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم به اعتبار زیاد روایت حدیث از من نبوده. _سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۳۳.

ابن علان میگوید: ابوهریره رضی الله عنه از حافظ ترین صحابه بود_ دلیل الفالحین ج ۳ ص ۴۱ _

امام بخاری میگوید: او (ابوهریره) در روزگار خودش از همه کسانی که حدیث را روایت می کردند حافظه ی قوی تری داشته است. _تهذیب التهذیب ج ۱۲ ص ۲۶۵ _

امام ذهبی میگوید: ابوهریره درحفظ احادیثی که از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیده بود ودر روایات آن باهمان کلمات در رأس همه قرار داشت. _سیراعلام النبلاء ج۲ ص۴۵_

وهمچنین میگوید: ابوهریره در علم قرآن وسنت وفقه در رأس همه قرار دارد.

وپدر بزرگوارم شیخ عبدالقدوس "حکیمی" حفظه الله درس تفسیر سوره توبه فرمود: اگر جستجو کنیم کسی که با ابوهریره ودیگر یاران رسول الله صلی الله علیه وسلم دشمنی دارند همه این دشمنی از "حسد" است ، واین سنت الهی است کسی را که الله جل جلاله علم فروان دهد باوی مردم عداوت میکنند که مثل با ابوهریره ، امام بخاری ، امام نسائی نیز حسد کردند ولی حسدکننده خسر الدنیا والاخره شد ولی این محدثان در دنیا وآخرت مایه خوشبختی مسلمانان وخوشبختی خود شدند.

*** چرا با ابوهریره دشمنی دارند؟ ***

[قال احد العلماء: الحسود لا يسود _أسنی المطالب ص ۹۷_]

* ابوهریره* صحابی گرانقدر ، راوی اسلام ، حافظ سنت نبوی ، و کسی است که در میان اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم بیشترین احادیث را حفظ کرده است ، به همین خاطر کینه توزانی که دنباله رو افکار مستشرقین شدند از این امر سوء استفاده کردند و نسبت به مرویات ابوهریره شک ایجاد کردند و از شخصیت ایشان ؛ که در طول قرون و تا قیامت در نزد کسانی که جایگاه صحابه رسول الله صلی الله علیه وسلم را در قرآن و سنت به خاطر اخلاص و ایمان و جهاد و صدقشان شناخته اند ، برجسته بوده است ؛ بدگوئی کردند...

و چون این کینه توزان خواستند به سنت شریف نبوی ضربه بزنند ، نیش خود را متوجه این صحابی جلیل القدر ساختند ، چرا که او بیشترین روایت کننده از رسول الله است. از همین جهت است که * شیخ ابو محمد امین الله* فک الله اسره میگوید: هرکس حسد کند همانند ابلیس که در آسمان حسد کرد و پسر آدم که در زمین حسد کرد تا روز قیامت لعنت کرده میشود و در آخرت جای ملعونان در جهنم است.

بر طبق اتفاق علمای بزرگوار اسلام، دو کتاب صحیح بخاری و مسلم بعد از قرآن و کلام الله، صحیح ترین کتاب بر روی زمین هستند، زیرا آن دو کتاب محتوی احادیث صحیح پیامبر صلی الله علیه وسلم هستند، و امت بر صحت آن کتاب اتفاق نظر دارند.

البته بعضی از علما مانند امام دارقطنی بر برخی از احادیث آن کتابها ایراد وارد کرده اند، و حدود ۲۱۰ حدیث را از مجموع کل احادیث بخاری و مسلم مورد تشکیک و انتقاد قرار داده اند.

اما احادیث مورد انتقاد بخاری، از لحاظ سند مورد انتقاد واقع شده اند و گفته اند که بعضی از اسناد این احادیث متصل نیست، اما احادیث مورد انتقاد بخاری قابل قبولند، چرا؟ چون دیگر علما از جمله شارح آن یعنی حافظ ابن حجر رحمه الله تمامی اسناد متصل آن احادیث را از کتابهای دیگر حدیثی یافته است و بدین ترتیب مشکل احادیث مورد انتقاد بخاری حل شدند.

اما احادیث مورد انتقاد مسلم دو نوع هستند: هم از جهت سند و بعضی فقط از جهت متن مورد انتقادند، بنابراین حکم در مورد احادیث مورد انتقاد مسلم اینگونه است: اصل بر اینست که احادیث مسلم صحیح هستند مگر آنکه

کسی دلیل بیاورد (البته فقط در مورد آن تعداد حدیث مورد منازعه) زیرا بقیه همگی صحیح و سالمند هم از لحاظ سند و هم متن..

حال دشمنان سنت و کسانی که بر راه بدعت و خرافات قرار گرفته اند، هنگامی که به احادیث بخاری و مسلم نگاه می کنند، می بینند که اکثر احادیث موجود در این دو کتاب بر ضد منهج فاسد آنها می باشد و عقیده ی پلید آنها را مورد نقادی قرار می دهد، از اینرو اهل بدعت و خصوصاً روافض کینه ی زیادی بر علیه این دو کتاب و راویان احادیث آنها در دل دارند، آنها خوب می دانند که احادیث بخاری و مسلم آنقدر از لحاظ سند محکم هستند که توانایی مبارزه ی علمی با آن احادیث را ندارند، پس چگونه می توانند احادیث آن دو کتاب را نامعتبر جلوه بدهند؟ زیرا آنها قصد دارند تا احادیثی که مخالف بدعت و خرافات آنهاست ضعیف و بی اعتبار شوند تا خود و منهجشان را در دایره ی امنی قرار دهند که با کتاب و سنت مخالفتی نداشته باشد، پس یکی از راههای رسیدن به این هدف پلید اینست که کتاب و سنت صحیح را مورد طعن قرار دهند، و لذا می بینیم که معتقد هستند که قرآن تحریف شده است و قرآن واقعی نزد امام زمانشان است!!

از آن طرف احادیث صحیح بخاری و مسلم را نشانه گرفته اند و قصد دارند آن دو کتاب را از اعتبار ساقط کنند، و خوب می دانند که برای رسیدن به این هدف نمی توانند سند احادیث آن دو کتاب را مورد هجوم قرار دهند، پس مشکل چگونه حل می شود؟؟!

آری، راه دیگر برای بی اعتبار کردن این دو کتاب اینست که:

با دروغ سازی و شایعه پراکنی در بین مردمانی که از این مباحث سر در نمی آورند، راویان احادیث بخاری و مسلم را نشانه می گیرند و آنها را بگونه ای معرفی می کنند که نزد مخاطبان زشت و منفور و کذاب و دروغگو جلوه شوند! پس اگر بتوانند با شایعه پراکنی راویان بخاری و مسلم را منفور کنند، تا حدودی در بین طبقه ی ناآگاه در مسائل شرعی به هدف فاسدشان خواهند رسید، بدین ترتیب هرگاه آن مردم بیچاره حدیثی را از یکی از راویان بخاری و مسلم شنیدند، همان اتهام وارد شده از طرف دشمنان بخاری و مسلم را بیاد می آورند و لذا به احادیث بخاری و مسلم توجه نمی کنند!!

آری، این حربه ی ننگینی است که فقط از عهده ی مبتدعان و خرافیون بر می آید، زیرا آنها از دروغ و اتهام واهمه ای ندارند و حتی دروغ و افترا را در مواقعی واجب دانسته و بمانند عبادت بدان می نگرند.

می دانیم که ابوهریره رضی الله عنه یکی از شاگردان تیزهوش علاقمند به یادگیری از پیامبر صلی الله علیه وسلم بود، و ابوهریره رضی الله عنه از جمله کسانی بود که احادیث زیادی را از رسول خدا صلی الله علیه وسلم برای مردم و تابعین بازگو کرده است، زیرا او ذهن تیز و حافظه ای قوی داشت و مدام همدم رسول خدا صلی الله علیه وسلم بود تا از ایشان بیاموزند، و بر اساس گفته ی علما حدود (۵۳۷۴) حدیث از ابوهریره رضی الله عنه ثابت شده است.

همچنین ابوهریره رضی الله عنه یکی از راویان کتاب بخاری و مسلم است، و همانطور که سابقا گفتیم اهل بدعت برای خدشه دار کردن احادیث بخاری و مسلم به راویان احادیث کتاب آنها یورش بردند و با افترا و کذب و شایعه پراکنی کوشیدند تا آن راویان را منفور و دروغگو معرفی کنند، تا از احادیث آن دو کتاب که مخالف با منهج فاسدشان است در امان بمانند.

یکی از این قربانیان، ابوهریره رضی الله عنه بود، آری، اهل بدعت با اتهام و دروغسازی و بهتان و گاهی با قیچی کاری و اقوال شاذ و بی اساس، این شخصیت برجسته را مورد هجوم خود قرار داده اند، تا وی را زشت و منفور کنند و از (۵۳۷۴) حدیث روایت شده توسط ابوهریره خلاص شوند! یعنی با تخریب شخصیت یکی از صحابه های پیامبر صلی الله علیه وسلم براحتی موفق می شوند تا (۵۳۷۴) حدیث را از سر راه خود بردارند!

[آری این عمل] شبهه افکنی پوچی است که می خواهند به وسیله ی آن در صحت همه ی احادیث روایت شده، تشکیک ایجاد کنند. و البته اینگونه افتراها از سوی کینه توزان و غرض ورزان نسبت به اصحاب رسول خدا صلی الله علیه وسلم، عجیب نیست و تازگی ندارد، اگر آنها به خود جرئت می دهند و به امهات المومنین عایشه رضی الله عنها اتهام می زنند، همانکسی که همدم و همسر فداکار پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم بود و همانکسی که خداوند متعال چندین آیه را در تبریئه و حمایت از وی نازل فرمود، و به همگان هشدار داد که به زنان پاکدامن اتهام وارد نکنند، ولی باز این کینه توزان از هشدارهای خدا نیز هراس نداشتند و به ایشان اتهام وارد می کنند، آری، اگر آنها بدون توجه به هشدارهای خداوند متعال با کمال جرئت به ام المومنین عایشه رضی الله عنه

اتهام می زنند، چطور به ابوهریره رضی الله عنه اتهام وارد نمی کنند که آیه ای در باره ی وی نازل نشده؟!!

ولی متأسفانه بعضی از مردم که آگاهی لازم بر مباحث علم روایت و علم جرح و تعدیل و علم رجال ندارند، لذا فریب این افتراها را می خورند و طعمه ی مناسبی برای دشمنان ابوهریره هستند.

در حقیق کسانی که به صحابی رسول خدا صلی الله علیه وسلم ، یعنی ابوهریره رضی الله عنه اتهام دروغگویی می زنند، خود کذاب و دروغگو هستند! آیا می توان ادعا و سخن یک دروغگو را پذیرفت که به شخصی اتهام دروغگویی می زند؟!!

مثل اینکه شخصی دروغگو بگوید: فلانی دروغگو است!!

آیا انسان عاقل سخن و ادعای دروغگو را قبول می کند؟!!

خداوند متعال می فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ» (حجرات ۶).

یعنی: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر شخص فاسقی خبری برای شما بیاورد، درباره آن تحقیق کنید، مبدا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید.

ابوهریره رضی الله عنه می گوید: ای رسول خدا! بسیاری از سخنانی را که از شما می شنوم، فراموش می کنم. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «چادرت را پهن کن». من چادرم را پهن کردم و ایشان دو مشت در آن گذاشت و سپس فرمود: «آنها جمع کن». من آنها جمع کردم. بعد از آن، چیزی را فراموش نکردم. بخاری (۱۱۹).

بنابراین به برکت دعا و فعل پیامبر صلی الله علیه وسلم، ابوهریره حفظش قوی بود و احادیث را فراموش نمیکرد، ولی اگر شما تأمل نمایید خواهید یافت که برکت (دعا و فعل) پیامبر صلی الله علیه وسلم در مورد ابوهریره رضی الله عنه در میان بقیه ی صحابه رضی الله عنهم اصابت نکرد، اما ابوهریره رضی الله عنه بر حفظ (علمی که از پیامبر صلی الله علیه وسلم یاد می گرفت) همت می کرد و بر آن حریص بود و از فراموشی خود نگران بود و قلبا شیفته ی یادگیری و آموزش و خواهان آموختن بود، از هر چیزی دست برداشته بود.. و برای خود

شغلی نداشت جز اینکه به حفظ علم از پیامبر صلی الله علیه وسلم مشغول بود، و به همین دلیل (آموختن) علم اولین خواسته برای او نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم بود چنانکه روزی که پیامبر صلی الله علیه وسلم به او گفت: (آیا از این غنایم از من سوال نمی کنی؟) ابوهریره گفت: از شما می خواهم آنچه را که خداوند به شما یاد داده به من یاد دهید... (الی آخر حدیث).

ابوهریره (رضی الله عنه) به حافظه‌ی خود بسیار اعتماد داشت و بدان تکیه می کرد. او اعتماد فراوانی به خود داشت و هیچ مانعی نمی دید که آشکارا و بی پروا بگوید من هیچ یک از اصحاب رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) را سراغ ندارم که بیشتر از من احادیث رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) را از حفظ داشته باشد. (ابن سعد ج ۴/ص ۳۳۲ بسند صحیح)

این امر هم به این دلیل است که او زمان مصاحبت خود با رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) را به حفظ احادیث وی اختصاص داده بود و در این زمینه می گوید: "سه سال تمام رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) را مصاحبت کردم و طی این مدت هیچ چیز به اندازه‌ی حفظ احادیث از او برای من اهمیت نداشت." (بخاری ج ۱/ص ۳۸)

در روایت دیگری می‌گوید: "من در هیچ سالی به مانند این سه سال که در خدمت رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) بودم، احادیث حفظ نمی‌کردم و آن‌چه را که رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) می‌گفت، فهم و درک می‌کردم." (مسند الحمیدی ج ۲/ص ۴۵۵ بسند صحیح).

این حرص و تاکید از سوی ابوهریره برحفظ حدیث، از وی شخصیتی درست کرده بود که بنا به اظهار خودش، از سایر صحابه - به استثنای عبدالله پسر عمرو پسر عاص - بیشتر احادیث از حفظ داشت. او می‌گوید: "هیچ یک از یاران رسول خدا (صلی الله علیه وسلم) بیشتر از من احادیث از حفظ نداشتند جز عبدالله پسر عمرو پسر عاص، زیرا او علاوه بر حفظ، احادیث را می‌نوشت، در حالی که من تنها حفظ می‌کردم و نمی‌نوشتیم." (بخاری ج ۱/ص ۳۸)

مشهورترین دفاع ابوهریره از خویش روایتی است که ابوهریره در مواضع متعدد آن را ذکر کرده و می‌فرماید: "می‌گویند ابوهریره احادیث فراوان نقل می‌کند - و همه‌ی ما نزد خداوند موعدی داریم که در آن به نزد وی برمی‌گردیم و مورد محاسبه واقع می‌شویم و می‌گویند چرا مهاجرین و انصار مانند او احادیث فراوان نقل

نمی‌کنند؟ در پاسخ می‌گویم: برادران مهاجر در بازار مشغول کالاهای خویش بودند و برادران انصار هم مشغول باغداری و سرمایه‌های خود، اما من مردی فقیر و ندار بودم، همراه و ملازم رسول خدا، و در ملازمت با وی شکم خود را سیر می‌کردم و بدین وسیله در زمانی که آن‌ها غایب بودند، من حضور پیدا می‌کردم و آن‌چه را که آن‌ها فراموش می‌کردند من فهم می‌کردم."

در روایت امام احمد آمده است: "من مردی اعتکاف کننده [در مسجد] بودم و بیشتر از سایرین با رسول خدا مجالست داشتم، زیرا وقتی که آن‌ها غایب بودند من حاضر می‌شدم و آن‌گاه که دیگران فرموده‌های او را فراموش می‌کردند، من آن‌ها را حفظ و از بر می‌کردم." (مسند ج ۱۴/ص ۱۲۲).

در روایت دیگری از بخاری آمده است: "همیشه ملازم پیغمبر می‌بودم تا از این طریق شکم را سیر کنم، زمانی که از خوردن خمیر [نان پخته] و پوشیدن حریر و خدمت خدمتکار محروم بودم و جاریه‌ای به خدمت من نمی‌ایستاد و از فرط و شدت گرسنگی شکم را به ریگ و شن می‌چسباندم و از این مرد و آن مرد که همراه من می‌بود، درخواست می‌کردم که آیه‌ای بر من تلاوت کند و هدفم

از این کار این بود که مرا با خود به منزل ببرد و طعامی به من بدهد. [شرایط و ظروف دیگران چنین نبود] بخاری ج ۷/ص ۱۰۰

امام نووی در شرح مسلم قول ابوهریره "علی ملئ بطنی" را چنین تفسیر می کند: من ملازم و همراه او بودم و به قوت روزانه راضی می شدم و هیچ مالی برای ذخیره کردن و غیر آن جمع نمی کردم و بیشتر از قوت لایموت درخواست نمی کردم."

این بود شرایط و ظروف ابوهریره که هر منصفی - چه رسد به مومن - گواهی می دهد و اعتراف می نماید که این شرایط به وی کمک کرده تا خود را برای شنیدن احادیث و حفظ آنها از هر عمل دیگری فارغ گرداند.

امام ذهبی درمورد ابوهریره رضی الله عنه میگوید

*امام ذهبی (که ابن کثیر درموردش میگوید: شیخ، حافظ بزرگ، مؤرخ اسلام، شیخ محدثین، شمس الدین ابوعبدالله ذهبی میباشد) درمورد سیدنا ابوهریره رضی الله عنه میگوید: الامام الفقیه المجتهد الحافظ، صاحب رسول الله صلی الله علیه وسلم، أبو هريرة الدوسي اليماني، سيد الحفاظ الاثبات. _سیراعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۱۳.

یعنی: امام فقهی، مجتهد، حافظ، صحابی رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوهریره دوسی "یمنی" سردار حفاظ وثابت قدم (درعلم حدیث و دین)

کتب تاریخ یکه از ابوهریره دفاع کرده واز وی احادیث نقل میکنند

« علماء تاریخ در کتب خویش از ابوهریره شاگرد خاص مکتب رسول الله صلی الله علیه وسلم دفاع کرده واز وی احادیث روایت کرده، و نظریات و فتوای های وی را در عرصه های مختلف ذکر کرده اند که بعضی از آن کتاب تاریخ، والسیر وهم بعضی از کتب حدیثی را (مشت نمونه خروار) ذکر خواهیم نمود، تا به کور

دلان وحسودان ابوهریره نشان دهیم که مؤرخین افتخارانه وکتب خویش را از نام ابوهریره پر کرده وکتب خویش را توسط نام مبارک ابوهریره مزین ساخته اند.

[تاریخ الاسلام ۴/ ۳۴۷، طبقات ابن سعد: ۲/ ۳۶۲ - ۳۶۴ و ۴/ ۳۲۵
 ۳۴۱، طبقات خلیفه: ۱۱۴، تاریخ خلیفه: ۲۲۵، ۲۲۷، المعارف: ۲۷۷،
 ۲۷۸، ۲۸۵، تاریخ الفسوی: ۱/ ۴۸۶ و ۳/ ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، أخبار
 القضاة: ۱/ ۱۱۱، ۱۱۲، المستدرک: ۳/ ۵۱۴ ۵۰۶، الاستبصار: ۲۹۱،
 الاستیعاب: ۴/ ۱۷۶۸، حلیة الاولیاء: ۱/ ۳۸۵ ۳۷۶، ابن عساکر: ۱۹/
 ۱۰۵ / ۱، جامع الاصول: ۹/ ۹۵، أسد الغابة: ۶/ ۳۱۸، تهذیب الکمال:
 ۱۶۵۴، تاریخ الإسلام: ۲/ ۳۳۳، ۳۳۹، العبر: ۱/ ۶۳، معرفة القراء: ۴۰،
 البداية والنهاية: ۸/ ۱۰۳، ۱۱۵، مجمع الزوائد: ۹/ ۳۶۱، طبقات القراء: ۱/
 ۳۷۱، ۳۷۲، تهذیب التهذیب: ۱۲/ ۲۶۷ ۲۶۲، الاصابة: ۱۲/ ۶۳،
 خلاصة تذهیب الکمال: ۴۶۲، شذرات الذهب: ۱/ ۶۳.]

وغيره کتب تواریخ را در کتاب _سیراعلام النبلاء_ مطالعه نمایید.

چلنج مااست که بیارید از کتب تاریخ یکہ سند درست داشته باشد کہ بر ابوهریره رضی الله عنه عیب گرفته باشند ویا اورا مثل شما چند جاهل متأثر از

غرب عیب بجوید ، این است کتب تاریخ ما مسلمانان ! پس بیارید کتب تاریخ سند متصل و صحیح را که بر ابوهریره طعنه زده و عیب اورا بجویند!!

توجه برای ما کتب روافض دلیل نیست که از کتب ایشان دلیل پیش کنید ! زیرا ما روافض را اهل اسلام نمیدانیم ، همانطوریکه امام ابن تیمیه فرموده است: روافض نادان ترین مردم در عقلیات و کذاب ترین مردم در نقلیات میباشند.

*زمانیکه ابن حزم در اسپانیه با یهود و نصاری مناظره نمود وابن حزم ثابت کرد که در کتاب های آنها تحریف صورت گرفته است آنها در جواب گفتند: که شیعه میگویند که در قرآن تحریف است ابن حزم در جواب گفت: دعوای شیعه در باره تحریف قرآن نه حجت شده میتواند و نه بر مسلمانان حجت شده میتواند زیرا که شیعه ها مسلمان نیستند الفصل فی الملل والنحل ج ۲ ص ۷۸.

*بناءً مثل ما از تواریخ صحیح دلیل پیش کنید ، نه از کتب دروغین روافض .

قل هاتوا برهانکم ان کنتم الصادقین *من ذا یبازر فلیقدم نفسه*

ومن ذا یسابق فالیبداء بالمیدان

چرا ابوهریره رضی الله عنه زیاد روایت کرده است

ابوهریره دلائل این را که چرا او زیاد حدیث روایت کرده است بیان میکرد ،
 و میگفت: شما میگویید ابوهریره زیاد از رسول الله صلی الله علیه وسلم حدیث
 روایت میکند و حال آنکه معاد حضور پیش الله است ، و میگویند: چرا مهاجرین
 این احادیث را از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت نمی کنند ، باید بگویم ، که
دوستان مهاجر من بازمین های خود مشغول بودند و من فردی فقیر و مستمند
بودم که برای آن که شکم خود را سیر کنم همواره همراه پیامبر صلی الله علیه
وسلم بودم ، و با پیامبر زیاد همنشینی میکردم ، و در اوقاتی که مهاجرین حضور
نداشتند من در کنار پیامبر صلی الله علیه وسلم بودم ، و آنها فراموشی میکردند
و من به خاطر میسپردم و روزی رسول الله صلی الله علیه وسلم به ما گفت: چه
 کسی لباسش را هموار میکند تا احادیث خود را در آن بریزم و سپس آنرا جمع
 کند ، تا هیچگاه از آنچه را از من میشنود فراموش نکند ، آنگاه پیامبر صلی الله
 علیه وسلم برائیم حدیث گفت: و من چادر (لباسم) را جمع کردم ، سوگند به الله
 من هیچ حدیثی را که از او می شنیدم فراموش نمی کردم.

ابوهریره رضی الله عنه می گفت: سوگند بر الله ، اگر این آیه در کتاب الله نمی بود ، من هیچ حدیثی را برای شما بیان نمی کردم و آنگاه این آیه را تلاوت میکرد {إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ} {البقره: ۱۵۹} (کسانیکه دلائل روشن ، و وسیله هدایتی را که نازل کرده ایم ، بعد از آن در کتاب برای مردم بیان نمودیم ، کتمان کنند ، الله آنها را لعنت میکند ؛ و همه لعن کنندگان نیز ، آنها را لعن میکنند).

ابوهریره مردم را به نشر و گسترش علم و دروغ نسبت نداد ؛ بلکه به پیامبر الله جل جلاله دعوت میداد ، او در این مورد از پیامبر الله روایت میکرد که فرمود: «هرکس از علم و دانش پرسیده شود و آن را پنهان کرد روز قیامت لگامی از آتش بر دهان او زده خواهد شد»

و *همچنین* از پیامبر روایت میکرد که فرمود: هرکس از روی عمد بر من دروغ بندد خودش را برای آتش جهنم آماده کند».

اصحاب پیامبر شهادت می دادند که ابوهریره احادیث زیادی از پیامبر صلی الله علیه وسلم شنیده و فرا گرفته است ، و این شهادت ها هر نوع تردید و گمان در

مورد کثرت احادیث او ، را دفع میکند ، وحتى برخی از اصحاب از ابوهریره رضی الله عنه حدیث روایت کرده اند چون ابوهریره از پیامبر صلی الله علیه وسلم حدیث شنیده و آنها نشنیده اند ، از آن جمله اینکه مردی پیش طلحه بن عبیدالله آمد و گفت: ای ابامحمد آیا این یمنی (ابوهریره) از شما به حدیث پیامبر الله صلی الله علیه وسلم آگاه تر است؟ ما احادیثی از او می شنویم که از شما نمی شنویم ، یا اینکه او چیزهایی به پیامبر صلی الله علیه وسلم نسبت میدهد که نگفته است؟ طلحه گفت: اما در مورد اینکه او احادیثی شنیده که ما نشنیده ایم شکی نیست ، چون ما خانه وگوسفند وکار داشتیم وصبح و شام پیش پیامبر صلی الله علیه وسلم می آمدم ، و او مستمند و مهمان خانه پیامبر صلی الله علیه وسلم بود و دستش در دست پیامبر صلی الله علیه وسلم بود پس ما شک نداریم که او احادیثی شنیده که ما نشنیده ایم و کسی که از پیامبر صلی الله علیه وسلم احادیثی روایت کند که نگفته است خیری در او نیست ، و در روایتی دیگر گفت: ما هم مثل او این احادیث را شنیده ایم اما او حفظ کرد و ما فراموش کردیم.

* اشعث بن سلیم* از پدرش روایت میکنند که گفت: از *ابو ایوب انصاری* شنیدم که ابوهریره حدیث روایت میکرد به او گفتند: تو همراه و یار پیامبر صلی الله

علیه وسلم هستی و آنگاه حدیث او را از ابوهریره روایت میکنی ؟ ابوایوب گفت: ابوهریره چیزهایی شنیده که ما نشنیده ایم و اینکه حدیث پیامبر صلی الله علیه وسلم را از او روایت کنم پسندیده تر است از آنکه از خود پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت کنم - یعنی چیزی را که از او نشنیده ام از او روایت کنم.

* و از طرفی از آن جا که ابوهریره رضی الله عنه جرأت می کرد از پیامبر صلی الله علیه وسلم سوال کند این امر فرصت را برای او مهیا کرد تا بسیاری چیزها را بداند که یارانش از آن خبر نداشتند ، هراشکالی برای ابوهریره پیش می آید بی درنگ رسول الله صلی الله علیه وسلم را از آن میپرسید! درحالیکه دیگران چنین نمی کرد ، *ابی ابن کعب* میگوید: ابوهریره رضی الله عنه جرأت میکرد و پیامبر صلی الله علیه وسلم را از چیزهایی میپرسید که ما ایشان صلی الله علیه وسلم را از آن نمی پرسیدیم.

و همچنین ابوهریره از اصحابی که پیش تر از او اسلام آورده بودند می پرسید و در طلب علم درنگ نمی کرد ، بلکه ابوهریره در زمان حیات رسول الله صلی الله علیه وسلم وبعد از وفات پیامبر صلی الله علیه وسلم همواره به دنبال علم و دانش بود.

و ابوهریره از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت میکند که فرمود: کسی که الله برایش اراده خیر داشته باشد او را در دین فقیه و آگاه می گردانند.

از این رو ابوهریره خیر را دوست می داشت و برای آن تلاش میکرد و در این راه درنگ و تأخیر از خود نشان نمی داد و او همراه پیامبر صلی الله علیه وسلم بود تا از پیامبر سخنی بیاموزد و پندی بگیرد.

* چرا به ابوهریره ، ابوهریره میگوییم؟ *

* امام ذهبی میگوید: کنیه ابوهریره مسمی شده است به اولاد پشک صحرائی که خود ابوهریره رضی الله عنه فرموده است: پشکی را یافتم و آنرا در آستین خود گرفتم و به آن مسمی شدم به "اباهریره" — سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۱۴ —

* مادر ابوهریره رضی الله عنه *

« مادر ابوهریره رضی الله عنه مسلمان بود ، چون که مسلمان بود پسر مسلمانی تربیه کرد ، و او را در مشقت ها توصیه به صبر میداد.

« امام طبرانی میگوید: نام مادر ابوهریره رضی الله عنه (مینونة بنت صبیح) رضی الله عنها بود . — سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۱۴ —.

ابوهریره رضی الله عنه چگونه مسلمان شد

« رسول الله صلى الله عليه وسلم برای هرکس دعا نمیکرد که مسلمان شود ، فقط برای افرادی با شخصیتی دعا میکرد که آنها برای اسلام خیری برسانند و اسلام از آنها پیروز شود و نهایت برای مسلمانان افتخار بیافرینند همانند عمر بن الخطاب که یکی از کسانی بود که به دعای رسول الله صلى الله عليه وسلم مسلمان شده بود و به اسلام و مسلمانان افتخار آفرید.

ابوهریره نیز یکی از کسانی بود که به دعای رسول الله صلى الله عليه وسلم مسلمان شده بود.

« امام نووی در_تَهذِيبُ السِّيَرَةِ النَّبَوِيَّةِ صلى الله عليه وسلم ص ۲۷_ مینویسد: که یکی از معجزات رسول الله صلى الله عليه وسلم این بود که دعا کرد به ابوهریره جهت اسلام آوردن ، و دعای رسول الله صلى الله عليه وسلم در حق ابوهریره رضی الله عنه مستجاب شد و آن اسلام آورد و سپس غسل نمود و کلمه شهادتین را گفت [این واقعه در سال هفتم هجری در فاصله خیبر رخ داد و سن اش ۳۰ سال بود] _البرهان ص ۳۱_

تبصره حیرانم از عده ی جاهل یکه بخاطر خوش ساختن غرب و مستشرقین به ابوهریره طعنه میزند ، درحالیکه ابوهریره کسی بود که به دعای شخصی و خاص رسول الله صلی الله علیه وسلم مسلمان شده بود.

« نمیدانم چرا روافض با عمر رضی الله عنه که با دعای شخصی رسول الله صلی الله علیه وسلم مسلمان شده عداوت دارند و مستشرقین با ابوهریره که او نیز با دعای شخصی رسول الله صلی الله علیه وسلم مسلمان شده عداوت دارند (نمیدانم چی رمزی است که میخواهند مسلمانان را از مسلمانان خاص و صاحب رتبه ی دینی دور سازند) این هم از استعماری است که والله الحمد مسلمانان آگاه شدند.

نتیجه میگیریم: که کسی که توسط دعای رسول الله صلی الله علیه وسلم مسلمان گردیده باشد ، و در اسلام خیلی زحمات به خرچ داده باشد ، وی یک افتخار و نور چشم مسلمانان است و حسودان حسد میکنند که ما برای وی رضی الله عنه بگویم.

مدت زندگی ابوهریره با رسول الله صلی الله علیه وسلم

عبدالرحمن الحمیری میگوید: صحبت ابوهریره با رسول الله صلی الله علیه وسلم چهار سال بود [وسند این روایت را امام ذهبی در سیر اعلام النبلاء صحیح دانسته است] ابوهریره رضی الله عنه در این چهار سال محتاج شد وگرسنه شد ، اما در مسجد ملازمت کرد و تعلق گرفت ؛ بخاطر این تعلق اش با مسجد و رسول الله صلی الله علیه وسلم ؛ الله جل جلاله به وعده اش که { وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا } وفا کرده و او را نور چشم همه مسلمانان نمود که عده ی بخاطر حسد شان با ابوهریره گمراه و کافر شدند ولیکن ابوهریره را الله عزت داد و وی را حافظ ، محدث ، امام و بالاخره ملاقات رسول الله صلی الله علیه وسلم را در مدت چهارسال (شب وروز) نصیب نمود. [این عزتی بود که الله از حاسدان ابوهریره گفت و بر ابوهریره نصیب نمود]

استادان ابوهریره رضی الله عنه

« ابوهریره استادانی داشت که در روی زمین بهترین مخلوقات بودند بعد از رسول الله صلی الله علیه وسلم ، زیرا به گفته شیخ عبدالله عزام صحابه در روی زمین

ملائکه های روی زمین اند ، پس چطور استادان کسی که ملائکه های روی زمین باشند ما آنرا خرده بگیریم؟؟؟

*امام ذهبی در_سیراعلام النبلاء ج۳ ص۱۵۱_ نقل میکند که ابوهریره رضی الله عنه گرفته است علم زیادی را از رسول الله صلی الله علیه وسلم ، علم پاک و مبارک را ، که درکثرت روایت حدیث هیچ کسی اندازه ابوهریره نبوده است.

استادان ابوهریره از صحابه ابوبکر ، عمر ، اسامه ، عایشه ، فضل ، وبصرة بن ابی بصره وکعب الخبر ؛ اینها استادان گرانقدر ابوهریره رضی الله عنه بودند ، استادان یکه همه ی جهان اسلام بر نام آنها آشناست.

پس چطور کسیکه استادش رسول الله صلی الله علیه وسلم و یاران رسول الله صلی الله علیه وسلم باشد ما به آن زبان درازی کنیم؟

صفات ابوهریره رضی الله عنه*

عبدالرحمن بن لبینه میگوید: ابوهریره رضی الله عنه را به شکل گندم گون دیدم و بین شانه هایش فاصله زیاد بود و بین دو دندان هایش جدائی بود و صاحب دو گیسو بود. _سیراعلام النبلاء_

« به رب کعبه قسم زمانیکه سیرت تالیف شده امام نووی را در صفات رسول الله صلی الله علیه وسلم مطالعه نمودم ، آن صفات یکه محمد صلی الله علیه وسلم داشت همه آن صفات در ابوهریره موجود بود.

ابن سیرین میگوید: ابوهریره خوئی نرمی داشت و ریش اش (طبیعتا) سرخ بود.

شاگردان ابوهریره رضی الله عنه

ابوهریره شاگردانی دارد ! وقتیکه میگویم شاگرد رفته سیر اعلام النبلاء را بخوانیم که شاگردان صحابه چگونه شاگرد بودند.

امام ذهبی میگوید: مخلوق بزرگی از صحابه و تابعین شاگرد ابوهریره رضی الله عنه بوده و از وی حدیث روایت میکردند.

بعضی از علماء میگویند که از ابوهریره رضی الله عنه شاگردانش به ۸۰۰ تن میرسد.

امام بخاری رحمه الله میفرماید: شاگردان ابوهریره رضی الله عنه ۸۰۰ تن و بالا تر از آن میرسد . _سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۱۴ .

در اینجا بخاطر یکه بحث ما طولانی نشود تنها شاگردان ابوهریره رضی الله عنه را از کتب الستة (بخاری ، مسلم ، ابوداود ، ترمذی ، نسائی ، ابن ماجه) ذکر خواهیم نمود.

لست کوتاهی از شاگردان ابوهریره رضی الله عنه

ابن حجر عسقلانی بعضی از شاگردان وی در تقریب ذکر نموده که من آنرا اینجا خلاصه ذکر مینمایم باذن الله:

إبراهيم بن إسماعيل، وإبراهيم بن عبد الله بن حنين، وإبراهيم بن عبد الله بن قارظ الزهري ويقال: عبد الله بن إبراهيم وإسحاق مولى زائدة، وأسود بن هلال، وأغر بن سليك، والاعمر أبو مسلم، وأنس بن حكيم، وأنس بن مالك، وأوس بن خالد.

وبسر بن سعيد، وبشير بن نهيك، وبشير بن كعب، وبعجة بن عبد الله الجهني، وبكير بن فيروز وثابت بن عياض، وثابت بن قيس الزرقى، وثور بن عفير وجابر بن عبد الله، وجبر بن عبيدة، وجعفر بن عياض، وجهان ، الاسلمي، والجلال. والحارث بن مخلد، وحريث بن قبيصة، والحسن البصري، وحصين ابن اللجلاج ويقال: خالد ويقال: قعقاع وحصين بن مصعب، وحفص بن عاصم بن عمر، وحفص بن عبد الله بن أنس، والحكم بن ميناء، وحكيم بن سعد، وحמיד بن عبد الرحمن الزهري، وحמיד بن عبد الرحمن، وحמיד بن مالك، وحنظلة بن علي، وحيان بن بسطام، والد سليم. وخالد بن عبد الله، وخالد بن غلاق،

وخباب صاحب المقصورة، وخلاس، وخيثمة بن عبدالرحمن. وذهيل بن عوف. وربيعة الجرشي، ورميح الجذامي. ووزارة بن أوفى، وزفر بن صعصعة بخلف زياد بن ثويب، وزباد ابن رياح، وزباد بن قيس، وزباد الطائي، وزيد بن أسلم مرسل زيد ابن أبي عتاب. وسالم العمري، وسالم بن أبي الجعد، وسالم أبو الغيث، وسالم مولى النصرين وسحيم الزهري، وسعد بن هشام، وسعيد بن الحارث، وسعيد بن أبي الحسن، وسعيد بن حيان، وسعيد المقبري، وسعيد بن سمعان، وسعيد بن عمرو بن الاشدق، وسعيد بن مرجانة، وسعيد بن المسيب، وسعيد بن أبي هند، وسعيد بن يسار، وسلمان ، الاغر، وسلمة بن الازرق، وسلمة الليثي، وسليمان بن حبيب المحاربي، وسليمان بن سنان، وسليمان بن يسار، وسنان بن أبي سنان وشثير وقيل: سمير بن ثمار، وشداد أبو عمار، وشريح بن هانئ، وشفي بن مائع، وشقيق بن سلمة، وشهر بن حوشب وصالح بن درهم، وصالح بن أبي صالح، وصالح مولى التوأمة، وصعصعة بن مالك، وصهيب العتواري. والضحاك بن شرحبيل، والضحاك بن عبدالرحمن بن عرزم، وضمضم بن جوس ، وطارق بن محاسن ، وطاووس اليماني وعامر بن سعد بن أبي وقاص، وعامر بن سعد البجلي، وعامر الشعبي، وعباد أخو سعيد المقبري، وعباس الجشمي، وعبد الله بن ثعلبة بن صغير، وأبو الوليد عبد الله بن الحارث، وعبد الله بن رافع مولى أم سلمة، وأبو سلمة عبد الله بن رافع الحضرمي، وعبد الله بن رياح الانصاري، وعبد الله بن سعد مولى عائشة، وعبد الله بن أبي سليمان، وعبد الله بن شقيق، وعبد الله بن ضمرة، وابن عباس، وابن ابن عمر عبيد الله وقيل: عبد الله وعبد الله بن عبدالرحمن الدوسي، وعبد الله بن عتبة الهذلي، وعبد الله بن عمرو بن عبدالقاري، وعبد الله بن فروخ، وعبد الله

ابن يامين، وعبد الحميد بن سالم، وعبد الرحمن بن آدم، وعبد الرحمن بن أذينة، وعبد الرحمن بن الحارث بن هشام، وعبد الرحمن بن حجر، وعبد الرحمن بن أبي حدر، وعبد الرحمن بن خالد بن ميسرة، وعبد الرحمن بن سعد مولى الاسود، وعبد الرحمن بن سعد المقعد، وعبد الرحمن بن الصامت، وابن الهضاهض، وعبد الرحمن بن عبد الله بن كعب، وعبد الرحمن بن أبي عمرة، وعبد الرحمن بن غنم، وعبد الرحمن بن أبي كريمة، والد السدي، وعبد الرحمن بن مهران، مولى أبي هريرة، وعبد الرحمن بن أبي نعم البجلي، وعبد الرحمن بن هرمز الاعرج، وعبد الرحمن ابن يعقوب الحرقى، وعبد العزيز بن مروان، وعبد الملك بن أبي بكر بن عبد الرحمن بخلف وعبد الملك بن يسار، وعبيد الله بن أبي رافع النبوي، وعبيد الله بن عبد الله بن عتبة، وعبيد الله بن عبد الله بن موهب، وعبيد بن حنين، وعبيد بن سلمان، وعبيد بن أبي عبيد، وعبيد بن عمير الليثي، وعبيدة بن سفيان، وعثمان بن أبي عبيد، وعبيد بن عمير الليثي، وعبيدة بن سفيان، وعثمان بن أبي سودة، وعثمان بن شماس بخلف وعثمان بن عبد الله بن موهب، وعجلان، والد محمد، وعجلان، مولى المشمعل، وعراك بن مالك، وعروة بن الزبير، وعروة بن تميم، وعطاء بن أبي رباح، وعطاء بن أبي علقمة، وعطاء بن أبي مسلم الخراساني ولم يدركه وعطاء بن مينا، وعطاء بن يزيد، وعطاء بن يسار، وعطاء مولى ابن أبي أحمد، وعطاء مولى أم صبية، وعطاء الزيات إن صح وعكرمة بن خالد وما أظنه لحقه وعكرمة العباسي، وعلقمة بن بجالة، وعلي بن الحسين، وعلي بن رباح، وعلي بن شماس إن صح وعمار بن أبي عمار مولى بني هاشم، وعمارة وقيل: عمرو ابن أكيمة الليثي، وعمر بن الحكم بن ثوبان، وعمر بن الحكم بن رافع، وعمر بن خلدة قاضي المدينة، وعمر بن دينار،

وعمر بن أبي سفيان، وعمر بن سليم الزرقى، وعمر بن عاصم بن سفيان بن عبد الله الثقفي، وعمر بن عمير، وعمر بن قهيد، وعمر بن ميمون الاودي، وعمر بن الاسود العنسي، وعمر بن هانئ العنسي، وعنبسة ابن سعيد بن العاص، وعوف بن الحارث، رضيع عائشة، والعلاء بن زياد العدوي، وعيسى بن طلحة. والقاسم بن محمد، وقبيصة بن ذؤيب، وقسامة بن زهير، والقعقاع ابن حكيم ولم يلقه وقيس بن أبي حازم. وكثير بن مرة، وكعب المدني، وكليب بن شهاب، وكميل بن زياد، وكنانة، مولى صفية. ومالك بن أبي عامر الاصبحي، ومجاهد، والمحرر بن أبي هريرة، ومحمد بن إياس بن البكير، ومحمد بن ثابت، ومحمد بن زياد، ومحمد ابن سيرين، ومحمد بن شرحبيل، ومحمد بن أبي عائشة، ومحمد بن عباد بن جعفر، ومحمد بن عبد الرحمن بن ثوبان، ومحمد بن عبد الرحمن بن أبي ذباب، ومحمد بن عمار القرظي، ومحمد بن عمرو بن عطاء بخلف ومحمد بن عمير، ومحمد بن قيس بن مخزومة، ومحمد بن كعب القرظي، ومحمد بن مسلم الزهري ولم يلحقه ومحمد بن المنكدر، ومروان بن الحكم، ومضارب بن حزن، والمطلب بن عبد الله ابن حنطب، والمطوس ويقال: أبو المطوس ومعبد بن عبد الله بن هشام والد زهرة، والمغيرة بن أبي بردة، ومكحول ولم يره والمندر أبو نضرة العبدي، وموسى بن طلحة، وموسى بن وردان، وموسى بن يسار، وميمون بن مهران، ومينا، مولى عبد الرحمن بن عوف. ونافع بن جبير، ونافع بن عباس، مولى أبي قتادة، ونافع بن أبي نافع، مولى أبي أحمد، ونافع العمري، والنضر بن سفيان، ونعيم الجمر. وهمام بن منبه، وهلال بن أبي هلال، والهيثم بن أبي سنان. ووائل بن الاسقع، والوليد بن رباح. ووائل بن الاسقع، والوليد بن رباح. ويحيى بن جعدة، وي زيد بن الاصم، ويحيى بن أبي

صالح، ويحيى ابن النضر الانصاري، ويحيى بن يعمر، ويزيد بن رومان ولم يلحقه ويزيد بن عبد الله بن الشخير، ويزيد بن عبد الله بن قسيط، ويزيد بن عبدالرحمن الاودي والد إدريس ويزيد بن هرمز. ويزيد، مولى المنبعث، ويعلى بن عقبة، ويعلى بن مرة، ويوسف بن ماهك. وأبو إدريس الخولاني، وأبو إسحاق مولى بني هاشم، وأبو أمامة بن سهل، وأبو أيوب المراغي، وأبو بكر بن سليمان بن أبي حثمة، وأبو بكر بن عبدالرحمن، وأبو تميم الهجيمي، وأبو ثور الازدي، وأبو جعفر المدني فإن كان الباقر فمرسل وأبو الجوزاء الربيعي، وأبو حازم الاشجعي، وأبو الحكم البجلي، وأبو الحكم مولى بني ليث، وأبو حميد فيقال: هو عبدالرحمن بن سعد المقعد وأبو حي المؤذن، وأبو خالد البجلي، والد إسماعيل، وأبو خالد الوالي، وأبو خالد مولى آل جعدة، وأبو رافع الصائغ، وأبو الربيع المدني، وأبو رزين الاسدي، وأبو زرعة البجلي، وأبو زيد، وأبو السائب، مولى هشام بن زهرة، وأبو سعد الخير حمصي. ويقال: أبو سعيد وأبو سعيد بن أبي المعلى، وأبو سعيد الازدي، وأبو سعيد المقبري. وأبو سعيد، مولى ابن عامر، وأبو سفيان مولى ابن أبي أحمد، وأبو سلمة بن عبدالرحمن، وأبو السليل القيسي (١)، وأبو الشعثاء الحاربي، وأبو صالح الاشعري، وأبو صالح الحنفي، وأبو صالح الخوزي، وأبو صالح السمان، وأبو صالح، مولى ضباعة، وأبو الصلت، وأبو الضحاك، وأبو العالية الرياحي، وأبو عبد الله الدوسي، وأبو

عبد الله القراظ، وأبو عبد الله، مولى الجندعيين، وأبو عبد العزيز، وأبو عبدالملك، مولى أم مسكين.

وَأَبُو عُبَيْدٍ، مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ، وَأَبُو عَثْمَانَ التَّبَّانَ، وَأَبُو عَثْمَانَ النَّهْدِيَّ، وَأَبُو عَثْمَانَ الطَّنْبَزِيَّ،
وَأَبُو عَثْمَانَ آخَرَ، وَأَبُو قَلَابَةَ الْجَرْمِيِّ مَرْسَلٌ وَأَبُو كَبَاشٍ الْعِيشِيُّ (٢)، وَأَبُو كَثِيرٍ السَّحِيمِيُّ،
وَأَبُو الْمُتَوَكِّلِ النَّاجِيَّ، وَأَبُو مَدْلَةَ، مَوْلَى عَائِشَةَ، وَأَبُو مَرَّةٍ، مَوْلَى عَقِيلٍ، وَأَبُو مَرْيَمَ الْإِنصَارِيِّ،
وَأَبُو مَزَاحِمَ مَدَنِيٍّ وَأَبُو مَزْدَدٍ، وَأَبُو الْمُهْزَمِ الْبَصْرِيِّ، وَأَبُو مَيْمُونَةَ مَدَنِيٍّ وَأَبُو هَاشِمٍ الدُّوسِيِّ،
وَأَبُو الْوَلِيدِ، مَوْلَى عَمْرٍو بْنِ حَرِثٍ، وَأَبُو يَحْيَى، مَوْلَى آلِ جَعْدَةَ، وَأَبُو يَحْيَى الْإِسْلَمِيِّ، هُوَ وَأَبُو
يُونُسَ مَوْلَى أَبِي هُرَيْرَةَ. وَابْنُ حَسَنَةَ الْجَهْنِيِّ، وَابْنُ سَيْلَانَ، وَابْنُ مَكْرَزٍ شَامِيٍّ وَابْنُ وَثِيمَةَ
النَّصْرِيِّ. وَكَرِيمَةُ بِنْتُ الْحَسْحَاسِ، وَأُمُّ الدَّرْدَاءِ الصَّغْرَى.

توجه این ها بعضی از شاگردان سیدنا ابوهریره بود که تقدیم تان نمودم ، حالا
میپرسیم از آنانکه گمان بد در حق ابوهریره دارند [در اینقدر شاگردان ابوهریره
که بحری بودند از علم مانند شما علم کمپیوتری نداشتن بیارید که یک نفر آن
بالای ابوهریره اعتراض کرده باشد؟؟؟]

« منتظر جواب هستیم از شما تا قیام قیامت.

چرا ابوهریره حافظه ی قوی داشت؟

[ابوهریره از خود دفاع میکند]

*ابوهریره رضی الله عنه بر اثر همراهی همیشگی با پیامبر صلی الله علیه وسلم از بسیاری گفته ها و کارهای پیامبر صلی الله علیه وسلم اطلاع یافته بود که دیگران آن را نمی دانستند ، زمانیکه ابوهریره مسلمان حافظه ی خوبی نداشت از این رو این مشکل را با پیامبر صلی الله علیه وسلم درمیان گذاشت ، پیامبر صلی الله علیه وسلم به او فرمود: پوشاک (چادر) خود را هموار کن و او جامعه یا چادر خویش را هموار نمود سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم برای او گفت: آنرا جمع کن و به سینه ات بچسبان ، ابوهریره چنین کرد واز آن به بعد دیگر حدیثی را فراموش نمی کرد .

این داستان را علمای حدیث همانند امام بخاری و امام مسلم نیز روایت کرده اند_البرهان صد۳۲_

فهمیده شد که از برکت رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوهریره دارای حافظه ی قوی شده بود که حافظه ی که وسائل امروزی از آن عاجز است ، و نیز این

حافظه ی قوی از برکت تقوی های ابوهریره ودعای رسول الله صلی الله علیه وسلم درحق ابوهریره بود. _خوشا برحالش_

ابوهریره بر شما سبقت کرد

أن رجلاً جاء إلى زيد بن ثابت، فسأله عن شيء، فقال: عليك بأبي هريرة؛ فإنه بينا أنا وهو وفلان في المسجد ندعو، خرج علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ فجلس، وقال: "عودوا إلى ما كنتم." قال زيد: فدعوت أنا وصاحبي، ورسول الله يؤمن، ثم دعا أبو هريرة، فقال: اللهم، إني أسألك مثل سألاك، وأسألك علماً لا ينسى. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "آمين." فقلنا: ونحن نسأل الله علماً لا ينسى. فقال: "سبقكما بها الدوسي". _سيرج ۳ ص ۵۲۲_

یعنی: شخصی پیش زید بن ثابت آمد درمورد مسئله ی سوال نمود! زیدبن ثابت برای سوالگر فرمود: لازم بگیر برای خود ابوهریره را ، زیرا یک زمانی من و ابوهریره وفلان ی درمسجد عبادت ودعا میکردیم ؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم بالای ما وارد شد وفرمود: ونشست وفرمود: بازگشت کنید به آنچه که بودید ، زیدبن ثابت فرمود دعا نمودم من و همراهانم ؛ ورسول الله صلی الله علیه وسلم آمین میگفت: بعداً ابوهریره دعا نمود وفرمود: یا الله من سوال مینمایم ازتو مثل آنچه

دو دوستم از تو سوال نمود و سوال مینمایم از تو علمی را که فراموشم نشود ؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: " آمین " پس آن دونفر (زید بن ثابت و همراهش گفتند) ماهم سوال میکنیم از الله جل جلاله که علمی را دهد که فراموش ما نشود! رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: مرد دوسی (ابوهریره) در این مسئله بر شما سبقت کرد.

« پیامبر صلی الله علیه وسلم برای درمورد ابوهریره گفت: او سبقت کرد ، ولیکن عده ی از ناآگاهان زبان کثیف خویش را بر کسیکه در همه امور (علم ، دعا ، تقوی ، جنت و...) سبقت کرده است دراز مینمایند [برای شان میگویم! ابوهریره بر شما سبقت کرده است ناحق دهن تان را از این بیش کثیف نسازید ، ابوهریره سبقتش شما را به حسد آورده است]

ابوهریره در همه موارد با رسول الله صلی الله علیه وسلم

ابوهریره قبلا هم گفتیم تمام مشکلات را قبول کرد تا اینکه همیشگی کند با رهبر مسلمانان و تا از او علم بیاموزد.

خود ابوهریره میگوید: قدمت المدينة - ورسول الله صلى الله عليه وسلم بخیر، وأنا يومئذ قد زدت على الثلاثين سنة سنوات ؛ وأقمت معه حتى توفي، أدور معه في بيوت نساءه، وأخدمه، وأغزو وأحج معه، وأصلي خلفه ؛ فكنت - والله أعلم الناس بحديثه_ سير اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۲۳.

یعنی: وارد مدینه شدم ورسول الله صلى الله عليه وسلم به خیر تشریف داشت ومن در آن روز سن ام از سی سال بالا بود وهمراه رسول الله صلى الله عليه وسلم اقامت نمودم تا وفات نمود ، همایش در خانه های زنانش می آمدم ، وخدمت رسول الله صلى الله عليه وسلم را میکردم وهرای رسول الله صلى الله عليه وسلم به جهاد میرفتم وهرای رسول الله صلى الله عليه وسلم حج کردم وپشت سر رسول الله صلى الله عليه وسلم نماز خواندم ، وبودم عالم ترین حدیث رسول الله صلى الله عليه وسلم .

شماقضاوت کنید کسیکه همیشه همراهی رسول الله صلى الله عليه وسلم بوده حتی در خانه اش او را میبرد درجهاد همایش بود ، همایش در حج ؛ پس میشود ابوهریره مقامش را پایین آورد _ کلاوحاشا_

اگر یک متل را شنیده باشید میگویند (ما دوزد شدیم روز شد ، یا اینکه ما دوزد شدیم مهتابی شد) شما که حد اقل پشت یکی تهمت میبستید که حد اقل نص شرعی نمیبود در مورد وی یا اینکه یک عالم هم طرف دار میداشتید ، اگر پشت خوارج وروافض این قدر تهمت بسته میکردید شاید طرف دار میداشتید اما روی تان را سیاه کردید پشت صحابی که هر مسلمان بخاطر دفاع از آن خون خویش را میریزاند تهمت بسته وعیب میگیرید [بی حیاء باش هرچی خواهی کن]

از عبدالله بن عمر رضی الله عنه روایت است که فرمودند ای ابوهریره! شما بودید ملازمت میکردید نسبت به ما به رسول الله صلی الله علیه وسلم و بوده ائید عالم ترین ما به حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم . _سیرج ۳ ص ۵۲۴_

« ببینید که سیدنا ابن عمر چقدر کلمات زیبایی استفاده میکند بر ابوهریره ، چونکه اوحق بوده ودفاع از حق را میکند ، ولیکن پشت شهرت نبوده که ابوهریره را رد نماید نه مثل (کهنه فکران امروزی) وی را تهمت بنند. [بیایید صحابه گونه باشیم ، حق و حقوق خویش را مراعت کرده واز تهمت ها خود داری کنیم تا امن روحی ونظامی داشته باشیم]

شیخ عبدالله بن عبدالعزيز الناصر میگوید: ابوهریره در سال هفتم هجری در فاصله خیر و حدیبیه درسی سالگی مسلمان شد ، او سپس همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم از خیر به مدینه و در صفه اقامت گزید او همواره با پیامبر صلی الله علیه وسلم بود و هرکجا رسول الله صلی الله علیه وسلم میرفت ابوهریره هم همراه او به آنجا می رفت ، و اغلب غذا را با پیامبر صلی الله علیه وسلم صرف میکرد. _السنه ومکانتها فی التشریع الاسلامی_

خدمت ابوهریره رضی الله عنه به مسلمانان

ازنافع روایت است که فرمود: من همراهی عبدالله بن عمر رضی الله عنهما در جنازه ابوهریره اشتراک بودم ، بعد از دفن ابوهریره ، عبدالله بن عمر بالایش خیلی دعا کرد و میگفت: ابوهریره بود از کسانی که احادیث رسول الله صلی الله علیه وسلم را بالای مسلمین حفظ کرده بود. _سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۲۳_.

*قابل یاد آوری است که [غیر جهان اسلام از احادیث یکه ابوهریره رضی الله عنه روایت کرده خیلی استفاده کرده اند خصوصا روایات یکه در سنن الترمذی در کتاب الطب وجود دارد ، طبیبان غربی در خفی مدیون ابوهریره هستند زیرا

بواسطه روایات ابوهریره آنها طبابتی را کشف کردند که غریبان از آن عاجز بودند و این غریبان بعد از مطالعه کتاب معجم المفهرس حقیقت ابوهریره را درک کردند ولیکن با دشمنی که با اسلام عزیز دارند آنرا ظاهر نمیکنند و اینک که بعضی چوپه های غربی بر ابوهریره زبان درازی میکنند]

*خدمات ابوهریره به جهان اسلام قابل قدر بوده و تمام مسلمانان مدیون خدمات ابوهریره هستند واقعاً روزی نیست که مسلمانان در تدریس خویش چند بار از ابوهریره نام گرفته و برای آن میگویند رضی الله عنه.

ابوهریره رضی الله عنه از مفتیان صحابه و باقی امت مسلمه

ابن عباس رضی الله عنه فرمود: ابن عمر ، ابوسعید ، ابوهریره ، جابر و امثال اینان ؛ فتوی میدادند در مدینه منوره و روایت حدیث میکردند از رسول الله صلی الله علیه وسلم از زمانیکه وفات نمود عثمان تا وفات خود ایشان _سیرالاعلام_.

ابن زیاد میگوید: نسبت فتوای (درین مسلمانان) به پنج نفر میشد (که قبلاً گذشت و یکی از مفتیان سیدنا ابوهریره رضی الله عنه بود).

مفسر جهان اسلام و کسیکه رسول الله صلی الله علیه وسلم در حقش دعا نمود والله دعایش را قبول نمود (ابن عباس) برای ابوهریره رضی الله عنه گفت: «افت یا اباهریره» _ سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۲۳ _

یعنی: ای ابوهریره! فتوا بده.

ابن حزم رحمه الله در کتاب "احکام فی اصول الاحکام" میفرماید: مردمان متوسط و به احتیاط که از آنها روایت شده در بخش فتوای [عثمان ، ابوهریره ، عبدالله بن عمر ، عمرو بن العاص ، ام سلیم ، انس ، ابوسعید ، ابوموسی ، عبدالله بن زبیر ، سعد بن ابی وقاص ، سلمان ، جابر ، معاذ ، ابوبکر] که تعداد آنها به سیزده تن رسیده است.

تقوی ابوهریره رضی الله عنه

یاران رسول الله صلی الله علیه وسلم در مجموع تقوی داشته و بخاطر تقوی ایشان کتابهای نوشته شده است ، اما ابوهریره رضی الله عنه در بین اصحاب پیامبر در تقوی پیشتاز بوده است که امام ذهبی در مورد وی در کتابش سیر اعلام النبلاء خیلی روایات صحیح را جمع آوری نموده است.

__مشت نمونه خروار__

ابوعثمان نهدی میگوید: مهمان کردم ابوهریره رضی الله عنه را در هفته ی ،
وابوهریره همراه فامیل و خادم اش در خانه من بود ، واینها (ابوهریره وفامیل
و خادمش) تقسیم میکردند شب را به سه حصه ، اول نماز میخواند ابوهریره باز
بیدار میکرد بقیه همراهانش را .

و نیز *ابوعثمان النهدی* برای ابوهریره گفت: چه شکلی روزه میگیری؟ فرمود:
روزه میگیرم از اول همراه سه روز انرا.

ازشرحبیل روایت است که ابوهریره بود روز دوشنبه و پنج شنبه را همیشه روزه
میگرفت__سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۲۶__

عکرمه میگوید: ابوهریره رضی الله عنه در هر روز دوازده هزار بار تسبیح می
گفت و میفرمود: تسبیح میگویم به اندازه خون بهائی خود__منبع سابق__

محبت ابوهریره با رسول الله صلی الله علیه وسلم

عبدالوهاب المدنی میگوید که خبر رسیده است برای من اینکه ، شخصی
داخل شد بالای معاویه و فرمود: به مدینه سفر کردم ، ناگهان ابوهریره را در

مسجد دیدم که ابوهریره میگفت: حدیث گفت برایم دوستم (ابوالقاسم صلی الله علیه وسلم) بعد از گفتن نام محمد صلی الله علیه وسلم بالایش تغیر آمد و گریه کرد، و تکرار این جمله را گفت که (که ابوالقاسم برایم حدیث گفت) باز تغیر آمد بالایش و گریه کرد، و دیگر توان حدیث گفتن را نداشت از مجلس بیرون رفت. _ سیر اعلام النبلاء ج ۳ ص ۵۳۰ _

* صحیح مسلم* حدیثی را روایت میکند که « ابوهریره رضی الله عنه فرموده: در بین ما صحابه رسول الله صلی الله علیه وسلم تشریف داشت، از مجلس بلند شد و به باغی رفت زود در مجلس حاضر نشد، ما صحابه تشویش کردیم که مورد حمله دشمن قرار نگرفته باشد، اول کسی که زیاد ترسید من بودم در جستجوی رسول الله صلی الله علیه وسلم شدم، تا در داخل باغ شدم با بسیار فشار، رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت: اباهریره! برایش گفتم ترسیدیم از حمله دشمن در مقابل شما؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: این دو نعلی یا بوت های من را گرفته هرکس با شما ملاقات نمود و به کلمه شهادتین اقرار کرد او را به جنت بشارت بده _ تا آخر حدیث _ »

آمین گفتن رسول الله صلی الله علیه وسلم به دعای ابوهریره

امام نسائی درسندن خویش حدیثی را روایت میکند که و: أن أبا هريرة، دعا لنفسه: اللهم، إني أسألك علما لا ينسى فقال النبي صلى الله عليه وسلم: " آمين".

یعنی اینکه: ابوهریره در نفس خود دعا نمود به این عنوان که یا الله من سوال میکنم از تو علمی را که فراموش نشود ؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم برای آن "آمین" گفت.

ابوهریره خارجش مستشرقین ورافضه و مبتدعین

مستشرقین میگویند: ابوهریره احادیث زیادی را از خود (ساخته) است.

رافضه میگوید: ابوهریره مرتد بوده است.

اهل بدعت میگوید: ابوهریره غیر فقهی بوده است.

* درجواب میگویم این هم نشانه ی حق بودن ابوهریره است ، *امام شافعی*

رحمه الله میگوید: اگر بخواهی حق را بشناسی تیرهای دشمن را بین که طرف چه

کسی پرتاب میشود! [دیده میشود مستشرقین ، که علناً دشمن اسلام بوده و روافض که همیشه چهره اسلام را لکه دار ساختند و همیشه اسلام و مسلمانان را خرده میگیرند و هدف از تاسیس مذهب رافضه نیز (به زعم باطل ایشان) برپادی اسلام است ، و اهل بدعت که ضررش کم از مستشرقین نبوده ، اینها دشمنی شان را به ابوهریره اعلان کردند]

ولیکن در طرف دیگر اهل تحقیق که الله آنها را به راه راست هدایت نموده (همه حفاظ حدیث و گرد آوردندگان مسانید و صحاح و سنن و معاجم و مصنفات احادیث او را ذکر کرده اند ، و هیچ کتابی از کتابهای معتبر حدیث نیست مگر آن که در آن احادیثی از این صحابی بزرگوار ابوهریره رضی الله عنه ذکر شده است. و در همه زمینه های فقه از قبیل اعتقادات و عبادات و معاملات و جهاد و مناقب و تفسیر و طلاق و نکاح و ادب و دعوات و رقایق و ذکر و تسبیح و و غیره از او حدیث روایت شده است (اینست که خارجشم حسودان است)

میگویند زمستان می رود و روی سیاهی به زغال میماند ، ابوهریره دارد روایات احادیث اش در دنیا پخش و نشر میشود اما عده ی صرف ارتداد برای شان

اینجاست که *چنین تعصب انسان را کافر میسازد*

چه ضرورت داریم که عیب ابوهریره را بگیریم؟

« اگر قرآن را بگویم اشتباه است که از ابوهریره دفاع کرده [العیاذ بالله] ووی را جنتی خطاب کرده ، اگر اقوال صحیح و صریح رسول الله صلی الله علیه وسلم را انکار بورزیم (مانند اینکه شب را روز بگویم و روز را شب) و اقوال ائمه علماء جرح و تعدیل را وزیان خود را علیه ابوهریره دراز نماییم واز او عیب بجوئیم پس فایده عیب جستن ما چیست؟ [اگرچه ابوهریره عیبی ندارد و اگر عیبی هم داشته باشد انسان است و جائز الخطاست زیرا صحابه معصوم نیستند بلکه محفوظ هستند]

اینجا بعضی از اقوال علماء را ذکر میکنم [اگرچه کسانی که سخن الله و رسول الله صلی الله علیه وسلم را نپذیرد قول اشخاص برایش نیز فایده ی ندارد ولیکن ان شاء الله باز هم میشود که هدایت شوند -والله اعلم-]

□ علامه ابن قیم رحمه الله میفرماید: طعنه زدن به برادر مسلمانان به خاطر گناهی که مرتکب شده ، ازمعصیت و گناهی که وی انجام داده ، بزرگتر است. مدارج السالکین ج ۱ ص ۱۷۷.

□ امام شافعی رحمه الله میفرماید: گفتار را نقد کن ، ولی به گوینده احترام بگذار ، وظیفه ما از بین بردن بیماری ها است نه بیماران.

□ امام ابن قیم رحمه الله میفرماید: مومن از لغزش و اشتباه برادرش به درد می آید ، گویا خود او دچار لغزش شده و از اشتباه او شاد نمیشود. مدارج السالکین ج ۱ ص ۴۳۶.

□ فضیل بن عیاض رحمه الله میفرماید: مومن خطای مردم را میپوشاند و نصیحت میکند ، اما انسان فاجر خطای مردم را افشاء میکند و سرزنش میکند.

□ علامه ابن القیم رحمه الله میفرماید: از دلایل نرمی قلب مومن آن است که برای لغزش برادر مومنش درد مند میشود به گونه ای که انگار خودش دچار لغزش شده و بخاطر آن لغزش شمتات نمیکند. مدارج ص ۴۳۶ ج ۱.

□ ابوقلابه رحمه الله میفرماید: اگر درباره برادرت چیزی بدی به تو رسید تا میتوانی برایش عذری بیاور، و اگر نتوانستی بگو: شاید عذری دارد که هنوز علم من به آن نرسیده. الزهد ۵۷۹/۱

□ علامه ابن عثیمین رحمہ اللہ میفرماید: بدان اگر عیب های برادرت را انتشار و پخش کردی ، الله متعال در (مقابل) کسی را بالای تو مسلط خواهد کرد که عیوب تو را پخش و نشر کند [جزای سزاوارست]

□ امام ابن العربی میفرماید: مردم امروزی طوری شده اند که در یک مسلمان عیب وی را جستجو میکنند ؛ اگر عیب وی را نیافتند دروغ بالای وی بسته میکنند

تعجب اینجاست کسیکه نه مهاجری است و انصاری ! بلکه به منفعت یهود و نصاری کار میکنند و کسیکه نه مهاجری بوده و نه انصاری به صحابی توهین کند یا از او خرده بگیرد باید حاکم مسلمانان وی را در ملأعالم اعدام کند و اگر مسلمانان حاکم نداشته باشند عالم مسلمان وی را در بین مسلمانان اعدام کند و اگر عالم مسلمان هم شک کشیده بود باید فردی که لزت ایمان را چشیده باشد باید مخفی وی را مردار کند تا در قیامت همراهی رسول الله صلی الله علیه وسلم و یارانش حشر گردد و قتل کسیکه بر صحابه توهین کند یا عیب از او بگیرد واجب بوده و در حقیقت قتل آنها برابر ده امریکائی ملحد میباشد و قتل

عیب گیرنده یاران رسول الله صلی الله علیه وسلم فتح وگشایشی در اسلام است.

ابوهریره خاطر ما خود را گرسنه ساخت ، اما ما چه کردیم در حق وی!

[نادان اگر عاقل شود ؛ گردن زند استاد را]

ابن سیرین روایت میکند: که ابوهریره رضی الله عنه فرمود: بین قبر و بین گنبد از شدت گرسنه گی بی هوش می شدم حتی که مردم میگفتند ابوهریره دیوانه شده است. [لقد رأيتني أصرع بين القبر والمنبر من الجوع، حتى يقولوا: مجنون] _سیراعلام النبلاء ج۳ ص۵۲۰_.

* ببینید که ابوهریره رضی الله عنه چقدر مشقت را کشید تا اینکه حدیث را فرا گیرد و به شاگردانش بیاموزاند تا سلسلتاً به من وتو رسید که تا اینجا رسیدیم و لیکن | نادان اگر عاقل شود گردن زند استاد را |

بعضی از روایات صحیح را در مورد مشقت ابوهریره رضی الله عنه را در سیراعلام النبلاء مطالعه فرمایید.

ابوهریره نشانه ی از معجزه رسول الله صلی الله علیه وسلم بود

امام ذهبی میگوید: که حفظ ابوهریره یک امر خلاف عادت از معجزات رسول الله صلی الله علیه وسلم بود [وكان حفظ أبي هريرة الخارق من معجزات النبوة]. _سیر اعلام النبلاء ج۳ ص۵۲۰_

«یعنی اینکه حفظ ، وقوة فکری وحافظه ی ابوهریره چنان قوی بود که همانندی ندارد ، از این جهت در زمانیکه ، کمپیوتر ، وسائل عصری موجود نبود به تنهایی خود احادیث زیادی را حفظ نموده بود که اگر کسی او را از حدیثی میپرسید نقطه ی از وی اشتباه سر نمیزد که این خود یک نوع مهارتی است که جزء ابوهریره دیگر فردی از امت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم آنرا نداشت و ندارد و نخواهد داشت» چشم حسودان ابوهریره کور باد»

* وفات ابوهریره رضی الله عنه *

* ابوهریره رضی الله عنه در سال [۵۸هـ] در گذشت و در همین سال ام المومنین عایشه نیز چشم از جهان فرو بست.

وقتی زمان مرگ ابوهریره رضی الله عنه فرا رسید گفت: بر جسد من خیمه بر نیافراشید و به دنبال جنازه ام آتش روشن نکنید و خیلی زود مرا به سوی قبر ببرید ، چون از پیامبر صلی الله علیه وسلم شنیده ام که میگفت: هرگاه مرد صالح یا مومن را روی تابوت بگذارند میگوید: مرا به سوی قبر ببرید و هرگاه مرد کافر یا فاسق را روی تابوت بگذارند میگوید: وای بر من مرا کجا می برید؟

- ان شاء الله همه ی مسلمانان از خدمات ابوهریره سپاس گذار هستند ، و خدمات وی را فراموش نمیکنند و خدمات و محبت ابوهریره در دل مسلمانان اندازه ی است که نام فرزندان خویش را به "ابوهریره" مسمی میکنند.
- و بنده نیز ان شاء الله اگر ازدواج کنم والله برایم پسر دهد نامش را ابوهریره میگذارم تا نقش قدم ابوهریره را دنبال کند.

*** خلاصه ی بحث ***

- ابوهریره رضی الله عنه را ؛ الله جل جلاله و رسول الله صلی الله علیه وسلم تماماً مسلمانان تأیید کرده واز او به خوبی یاد کرده اند.
- ابوهریره رضی الله عنه ؛ صحابی بزرگواریکه در همه حالات با رسول الله صلی الله علیه وسلم حضور داشت.
- ابوهریره رضی الله عنه ؛ رئیس عده ی از اصحاب بنام(اصحاب صفه) نیز بود.
- ابوهریره رضی الله عنه ؛ مفتی صحابه بود.
- ابوهریره رضی الله عنه ؛ را تمام علماء الرجال توثیق کرده وگفته اند اگر ابوهریره عادل نباشد در امت محمد دیگر کسی را بنام عادل سراغ نداریم.
- همه تهمت ها بالای ابوهریره رضی الله عنه خاطر کینه و حسد است.
- ابوهریره رضی الله عنه ؛ را توهین و دشنام ، و خرده و عیب گیری نمیکند مگر کسی که ایمان اش دچار نقض شده باشد.
- توهین ، عیب گیری ، خرده گیری ، زبان درازی و... به ابوهریره رضی الله عنه ؛ سزای آن قتل است.

- ابوهریره رضی الله عنه ؛ حافظ هزارها حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم بود.
- ابوهریره رضی الله عنه ؛ کسی بود که حتی در جنگ های اجتهادی صحابه هم اشتراک نداشت.
- تمام صفات جسمی و اخلاقی ابوهریره رضی الله عنه مثل رسول الله صلی الله علیه وسلم بود.

ومن الله التوفيق

ختم رساله | شب سه شنبه ۱۳۹۷

۴۰۰ سوال و جواب در علم حدیث.

امریکا قاتل بشریت.

الله در کجاست؟

احکام و آداب عاشورا.

اهل الحدیث هم اهل النبی.

امور خلاف شریعت.

توسل مشروع و نامشروع.

حقوق زن در اسلام.

دفاع از سید قطب.

دفاع از ابوهریره.

سیره النبی برای جوانان.

حکم مسح برگردن.

نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم.

اجماع علمای محمدی بر کفر ابن عربی

حکم تحلیل از میلاد النبی

فتاوی اهل حدیث ۱-۲ جلد.

رد بر صد بدعت در جامعه.

اقوال اهل علم در کفر روافض.

زندگی نامه امام ابن تیمیه و خدمات او به اسلام.

۵۰ احادیث باطل.

احادیث باطل مشکوٰۃ المصابیح.

ابوحنیفه رح و احناف.

۸ رکعت تراویح.

دلائل بر کفر مولانای روم (مثنوی معنوی).

احکام و مسائل اعتکاف.

احکام و مسائل عیدین.

۱۳ سوال از صوفی ها.

حکم مسح بر جراب.

وها بیت و حنفیت.

زندگی نامه امام محمد بن عبدالوهاب و خدمات او به اسلام

۴۰ سوال از مقلدین

شروط الصلاة

معرفی تفاسیر ضعیف و اسرائیلی

شناخت فرقه های گمراه

حکم خروج با جماعت تبلیغ

داستان توبه شیخ خالد راشد

چگونه مبارزه با مسیحیت در کشورهای اسلام

معرفی کتب ضعیف و اسرائیلی